

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1432/2024
07.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Трифка Петрова и окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 236/19 од 15.09.2023. године, исправљене решењем тог суда К 236/19 од 26.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 42/24 од 13.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 236/19 од 15.09.2023. године, исправљене решењем тог суда К 236/19 од 26.10.2023. године, и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 42/24 од 13.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 236/19 од 15.09.2023. године, исправљеном решењем тог суда К 236/19 од 26.10.2023. године, окривљени Трифко Петров оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године и због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 4. у вези става 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 7 (седам) година, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 9 (девет) година, док је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити, уколико окривљени у року проверавања од 3 (три) године од правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка

ближе одређене у изреци пресуде. Оштећени су упућени да имовинскоправне захтеве остваре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 42/24 од 13.02.2024. године, у ставу првом, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Јагодини укинута је пресуда Основног суда у Јагодини К 236/19 од 15.09.2023. године, исправљена решењем тог суда К 236/19 од 26.10.2023. године, само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. Истом пресудом, у ставу другом, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Јагодини, усвајањем жалбе окривљеног Трифка Петрова и делимичним усвајањем жалбе његовог браниоца, преиначена је пресуда Основног суда у Јагодини К 236/19 од 15.09.2023. године, исправљена решењем тог суда К 236/19 од 26.10.2023. године, у односу на окривљене Трифка Петрова и АА, само у погледу одлуке о казни и одузимању имовинске користи, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеном Трифку Петрову за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, коју је задржао као правилну, а за продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 4. у вези става 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, и од окривљених Трифка Петрова и АА, на основу члана 91. и 92. КЗ одузео имовинску корист прибављену кривичним делом у износу од 1.804.004,00 динара у корист буџета Републике Србије, који износ су окривљени дужни солидарно да плате у року од 15 дана од правноснажности пресуде. У преосталом делу жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Јагодини и браниоца окривљеног Трифка Петрова, као и жалба окривљеног АА одбијене су као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена, осим у делу одлуке о трошковима поступка.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Игор Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног АА, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Игор Петровић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане пресуде заснивају на доказу на ком се по

одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на записнику о саслушању осумњиченог Трифка Петрова од 20.10.2015. године у Полицијској управи Јагодина. Према наводима захтева, наведени записник је незаконит јер осумњичени Трифко Петров током саслушања није имао изабраног браниоца, а адвокат Игор Петровић, који је присуствовао саслушању, није био ни изабрани нити постављени бранилац јер је за браниоца по службеној дужности окривљеног Трифка Петрова постављен тек четири месеца касније, решењем јавног тужиоца од 18.02.2016. године.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд оцењује као неосноване.

Из записника о саслушању осумњиченог сачињеног 20.10.2015. године у ПУ Јагодина, произлази да је осумњичени Трифко Петров, чијем саслушању на околности извршења кривичног дела разбојништва је присуствовао јавни тужилац, поучен о правима у кривичном поступку у смислу члана 11. и 68. ЗКП, што је констатовано у записнику, да је његовом саслушању присуствовао бранилац по службеној дужности, адвокат Игор Петровић, у чијем присуству је осумњичени пристао да у предистражном поступку да свој исказ, што је такође констатовано у записнику, у ком је наведена и изјава осумњиченог да због лоших материјалних прилика није у могућности да ангажује изабраног браниоца. Према наводима записника, осумњичени и бранилац су обавили поверљив разговор у трајању од 15 минута, који је надзиран само гледањем, након чега је осумњичени изнео одбрану, а након читања записника, потписао записник без икаквих примедби, као и бранилац по службеној дужности, адвокат Игор Петровић.

Из изнетог, према налажењу Врховног суда, произилази да је у наведени записник о саслушању осумњиченог Трифка Петрова, који је сачињен у смислу члана 289. став 3. и 4. ЗКП, унета изјава осумњиченог да неће узети изабраног браниоца те да осумњичени пристаје да у предистражном поступку да свој исказ у присуству браниоца по службеној дужности, адвоката Игора Петровића као и да у записник није унето изричито упозорење у смислу чл. 85. Став 3. ЗКП што по ставу овог суда не чини овај доказ апсолутно незаконитим, обзиром да се у сваком конкретном случају процењује да ли упозорење органа поступка и изјашњење окривљеног испуњава стандард прописан чланом 85. став 3. ЗКП.

У конкретном случају, осумњиченом Трифку Петрову су пре давања исказа саопштена његова права из члана 68. став 1. ЗКП и омогућено њихово коришћење, чиме је испуњена претпоставка за законито саслушање у смислу члана 85. став 2. ЗКП. Осумњичени је позван да се изјасни о својим правима, што у смислу члана 68. став 1. тачка 3) ЗКП подразумева и право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца у складу са одредбама ЗКП, након чега се изјаснио да нема могућности да ангажује изабраног браниоца и да пристаје да у предистражном поступку да исказ у присуству браниоца постављеног по службеној дужности, са њим је обавио поверљив разговор и затим изнео одбрану. Сходно томе, иако у записнику о саслушању осумњиченог Трифка Петрова од 20.10.2015. године нема изричитог упозорења у смислу члана 85. став 3. ЗКП, да ће му, ако не изабере браниоца у случају обавезне одбране, бити постављен бранилац по службеној дужности, осумњичени, у конкретном случају, није био ограничен у слободном избору браниоца обзиром да је јасно прихватио браниоца по службеној дужности, на коју чињеницу, упућује то што је након поверљивог

разговора, изнео одбрану у његовом присуству и то без икаквих примедби поводом његовог присуства или поводом рада органа поступка.

Врховни суд налази да претходно наведена упозорења која су дата осумњиченом Трифку Петровом од стране органа поступка, и његово изјашњење о присуству браниоца по службеној дужности, у конкретном случају, испуњавају стандарде прописане чланом 85. став 3. ЗКП, па наведени записник о саслушању, супротно наводима захтева, представља законит доказ на ком се пресуда у смислу одредаба Законика о кривичном поступку, може заснивати.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Петровића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић